

Szabad levegőn

(Országos – pl. a zeneiskola udvarán)

/ www.ludens.hu

Golyójáték a franci tarokk 20-as lapján - Piatnik gyártmány

Azt gondolom egy kellemes társasági együttlét, beszélgetés kitűnő katalizátora egy jóra való kártyajáték. Azonban nem csak igen egészséges, de nagyon is "társasági" megnyilvánulás egy szabadtéri közös játék is. Nem árt viszont, ha az ilyen célra választott szabadlevegős játék rendelkezik a kártyázás azon nagyszerű tulajdonságával, hogy szinte bárhol játszható, illetve kevés, kishelyen szállítható kellék kelljen hozzá. Alap dolog, hogy ne kelljen épített pálya, különleges helyi feltételek, stb. – hogy könnyű legyen a kitelepülés. Mint hogy az is, hogy ne legyen feltétlen túl futkosós... :-)

Eszembe jutott egy gyerekkori játékunk, mely mintha mutatna elemeiben némi hasonlóságot a bigével, métával – van benne földre rajzolt kör, futás, megállás, dobás, foglalás... Annak idején (érdekes) főleg a zeneiskola földes udvarán játszottuk, fiúk-lányok vegyesen (bár általában nem túl sokan, talán hárman-négyen). Területfoglalás a cél – nem emlékszem hogyan nevezetük, talán földfoglalás, vagy az "országos" név is rémlik.

Rajzoltunk egy tágas kört (lényeg, hogy a közepén elhelyezett labdát, ne lehessen könnyedén elérni, ha a kör szélén áll-guggol valaki). Létszámtól függően 3-4 cikkre osztottuk (földre karcolva- esetleg krétával). Egy kisméretű labdát a kör közepére tettünk és mindenki a saját területén (országában) a kör szélére állt. A "vezénylő" (melynek jogköre sorra átadódott a játékosok között), elkiáltotta valakinek a nevét, aki igyekezett mielőbb kezébe kapni a labdát – a többiek (köztük a vezénylő) szétszaladtak. Ahogy a megnevezett kezébe kaparintotta a labdát elkiáltotta magát – Állj! Akkor mindenkinek meg kellett állnia és lábait nem emelhetette fel a talajról – egyébként a testével elmozdulhatott. A labdás játékosnak saját országában állva, el kellett találnia a labdával valamelyik elszaladt társát. Ha sikerült neki, ő foglalhatott területet az eltalált társa országából, ha nem sikerült eltalálnia, akkor az foglalhatott tőle földet. A földfoglalás úgy történt, hogy foglalo mindkét lábával a saját országában állva (illetve egyik lábát a levegőbe emelhetette) egy kisarasznyi pálcával (vagy krétával) a földre rajzolva az illető ellenfél országából sajátjához kerített akkorát, amekkorát tudott (elért). Akinek elfogyott az országa, az kiesett (mehetett fejelni vagy zeneórára :-)), aki a végére minden országot elfoglalt az lett a győztes. Emlékszem volt eset, hogy valakinek már csak talpalatnyi országa volt s fél lábon álldogált benne – s láss csodát, előfordult, hogy ezt követően győzedelmeskedni tudott...

* * *